
ANTAGNA TEXTER

P8_TA(2016)0433

Europeiska centralbankens årsrapport för 2015

Europaparlamentets resolution av den 22 november 2016 om Europeiska centralbankens årsrapport för 2015 (2016/2063(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europeiska centralbankens årsrapport för 2015,
- med beaktande av artikel 284.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av artikel 123.1 i EUF-fördraget,
- med beaktande av stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, särskilt artikel 15,
- med beaktande av artikel 132.1 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A8-0302/2016), och av följande skäl:
  - A. Angående ett eventuellt brittiskt utträde ur EU har ordförande Draghi korrekt konstaterat att ”den omfattning i vilken de ekonomiska utsikterna kommer att påverkas beror på de förestående förhandlingarnas tidsramar, utveckling och slutliga resultat. Hittills har euroområdet ekonomi varit motståndskraftigt, men på grund av osäkerhet är vårt referensscenario utsatt för risker för sämre utfall.” Vidare har Draghi konstaterat att ”oavsett vilken typ av förbindelser som skapas mellan Europeiska unionen och Förenade kungariket är det mycket viktigt att den inre marknadens integritet respekteras. Oavsett hur resultatet ser ut måste det säkerställas att alla aktörer omfattas av samma regler”.
  - B. Enligt kommissionens senaste vårprognos förväntas realltillväxten i euroområdet bli måttlig och geografiskt ojämn – 1,6 % under 2016 och 1,8 % under 2017, jämfört med 1,7 % under 2015.
  - C. Enligt samma prognos förväntas arbetslösheten i euroområdet uppvisa en nedgång från 10,9 % i slutet av 2015 till 9,9 % i slutet av 2017. Skillnaderna mellan medlemsstaternas arbetslöshet fortsatte att öka under 2015, med siffror som varierar från 4,6 % i Tyskland till 24,9 % i Grekland.

- D. Enligt samma prognos kommer det offentliga underskottet i euroområdet att gradvis minska från 2,1 % 2015 till 1,9 % 2016 och 1,6 % 2017. Även skuldkvoten i förhållande till BNP förväntas minska för första gången sedan krisens utbrott, även om fyra länder i euroområdet fortfarande omfattas av kommissionen förfarande vid alltför stora underskott, dvs. Frankrike, Spanien, Grekland och Portugal. Cypern, Irland och Slovenien har tack vare makroekonomiska program lyckats sänka sina underskott under referensvärdet 3 % av BNP.
- E. Enligt samma prognos förväntas euroområdet för både 2016 och 2017 uppvisa ett externt överskott på ca 3 % av BNP. En hård brexit kan komma att få negativa följder för handelsbalansen i både EU och Förenade kungariket, eftersom Förenade kungariket är en av euroområdets viktigaste handelspartner.
- F. Enligt artikel 127.5 i EUF-fördraget ska Europeiska centralbankssystemet bidra till att upprätthålla den finansiella stabiliteten.
- G. Enligt artikel 127.2 i EUF-fördraget ska Europeiska centralbankssystemet bidra till att ”främja väl fungerande betalningssystem”.
- H. Enligt ECB:s prognos för september 2016 kommer den genomsnittliga inflationstakten i euroområdet, efter att ha varit noll 2015, att hålla sig nära denna nivå 2016 (0,2 %), uppgå till 1,2 % 2017 och till 1,6 % 2018. Den låga inflationstakten de senaste åren hänger bland annat ihop med de låga energipriserna.
- I. Inflationmålet blir svårare att nå på grund av konsolideringen av de demografiska trenderna, fortsatt låga energipriser och de fulla återverkningarna av globaliseringen av handeln och finansmarknaderna på ett europeiskt samhälle som karakteriseras av hög arbetslöshet. Deflationstrycket är en följd av avsaknad av investeringar och en svag samlad efterfrågan.
- J. I mars 2015 lanserade ECB ett utökat program för köp av tillgångar, vilket uppgick till 1,1 biljoner EUR och skulle enligt de ursprungliga planerna löpa till september 2016.
- K. Detta program har senare uppgraderats och köpen av tillgångar planeras äga rum fram till mars 2017 för ett totalt belopp som bör ligga nära 1,7 biljoner EUR. Förteckningen över godtagbara tillgångar har utökats och omfattar nu även icke-finansiella företagsobligationer och obligationer som emitteras av lokala och regionala myndigheter. Det har förekommit oro över de allt högre risknivåerna i ECB:s balansräkning.
- L. ECB har köpt värdepapper med bakomliggande tillgångar som säkerhet för sammanlagt 19 094 miljoner EUR sedan köpprogrammet inleddes.
- M. ECB lättade ytterligare på sin penningpolitik genom att sänka sina centrala interventionskurser till aldrig tidigare skådade nivåer, så att de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna och inlåningsfaciliteten låg på en så låg nivå som 0 % respektive -0,40 % i mars 2016. ECB skapar incitament för bankernas utlåning och genomför i detta syfte en rad långfristiga refinansieringstransaktioner.
- N. Enligt ECB syftade inrättandet av den gemensamma tillsynsmekanismen till en konsekvent tillämpning av mikrotillsyn och verkställande i hela euroområdet för att säkerställa lika villkor för bankverksamhet och införa en gemensam värderingsmetod (översyns- och utvärderingsprocess).

- O. ECB:s ordförande har fortsatt att betona att man brådskanande måste genomföra de välbehövda strukturreformerna i euroområdet.
- P. ECB stöder den enkla, öppna och standardiserade värdepapperiseringsramen och de minskade kapitalkrav som denna ram resulterar i, och som kommer att ge nytt liv åt både värdepapperiseringsmarknaderna och finansieringen av realsektorns ekonomi.
- Q. Genom artikel 123 i EUF-fördraget och artikel 21 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken förbjuds finansiering av staters underskott.
1. Europaparlamentet betonar att euroområdet fortfarande karakteriseras av hög arbetslöshet, alltför låg inflation och stora makroekonomiska obalanser, inbegripet obalanser i bytesbalansen, och att euroområdet dessutom står inför en mycket låg produktivitetssökning, vilket är resultatet av bristen på investeringar – 10 procentenheter under nivån före krisen – uteblivna strukturreformer och en svag intern efterfrågan. Parlamentet konstaterar att den höga offentliga skuldsättningen och särskilt det stora antalet nödlidande lån och en fortfarande underkapitaliserad banksektor i vissa medlemsstater fortfarande splittrar euroområdets finansmarknad, vilket därmed minskar handlingsutrymmet för att stödja de mest sårbara ekonomierna. Parlamentet betonar att en sund finanspolitik och socialt välvägd strukturreformer inriktade på en produktivitetssökning är den enda möjligheten att åstadkomma hållbara ekonomiska förbättringar i dessa medlemsstater.
  2. Europaparlamentet understryker Europeiska centralbankens federala karaktär utan vetorätt för medlemsstaterna, vilket har gjort det möjligt för banken att agera på ett beslutsamt sätt för att klara krisen.
  3. Europaparlamentet inser att ECB, mot bakgrund av denna mycket komplexa situation och riskerna för en utdragen period av låg inflation, handlade inom ramen för sitt mandat enligt artikel 127 i EUF-fördraget när banken antog extraordinära åtgärder för att få upp inflationen till nivån för det medelfristiga målet på 2 %. Åtgärderna var sålunda inte olagliga¹. Parlamentet konstaterar att sedan programmet för köp av tillgångar inleddes i mars 2015, och tack vare programmen för riktade långfristiga refinansieringstransaktioner med fokus på realekonomin, har de finansiella förhållandena förbättrats en aning, vilket har främjat en återhämtning för utlåning till företag och hushåll inom euroområdet. Parlamentet konstaterar att dessa åtgärder även bidragit till en minskad spread för vissa euroländers statsobligationer. Parlamentet noterar att förbättringarna inte har påverkat medlemsstaterna likadant och att kreditefterfrågan fortfarande är svag i vissa medlemsstater.
  4. Europaparlamentet betonar att ECB i juni 2016 inledde en ny serie av fyra målinriktade långsiktiga refinansieringstransaktioner (TLTRO II). Parlamentet påpekar att programmets incitamentsstruktur har förändrats jämfört med den ursprungliga TLTRO, eftersom vissa banker kommer att kunna låna mot negativ ränta även om de inte ökar sin nettoutlåning till realekonomin.
  5. Europaparlamentet är bekymrat över att ECB genom att erbjuda likviditet till negativa räntor, men avlägsna kraven för att bankerna ska återbetala medlen om de inte uppnår

---

¹ Enligt vad som nyligen bekräftats av Europeiska unionens domstol och Tysklands federala författningsdomstols dom av den 21 juni 2016.

sitt riktmarke för utlåning, försvagar länken mellan tillhandahållandet av centralbankslikviditet och utlåning till realekonomin, som var kärnan i TLTRO-konceptet.

6. Europaparlamentet välkomnar Europeiska centralbankens kategoriska löfte i juli 2012 om att göra vad som krävs för att försvara euron, som har varit avgörande för att säkerställa euroområdet finansiella stabilitet.
7. Europaparlamentet anser att programmet för köp av tillgångar skulle få större effekt på den europeiska ekonomin om det åtföljdes av effektiva och socialt välavvägda strukturreformer avsedda att öka den europeiska ekonomins konkurrenskraft, och om det förfogade över en större andel köp av EIB-obligationer, i synnerhet relaterade till TEN-T och TEN-E (projekt med påvisat europeiskt mervärde ur social och ekonomisk synvinkel) och värdepapperiserade lån till små och medelstora företag. Parlamentet uppmanar ECB att utarbeta en undersökning för att analysera vilka konsekvenser programmet för köp av tillgångar skulle få om ECB hade möjlighet att på sekundärmarknaderna köpa sådan offentlig skuld i medlemsstaterna som har en direkt koppling till investerings- och forskningsutgifter. Parlamentet oroar sig för att direkta köp av obligationer som utfärdas av icke-finansiella företag inom programmet för köp av värdepapper inom företagssektorn – vilket skulle kunna vara motiverat i den aktuella situationen – kan få snedvridande effekter.
8. Europaparlamentet håller med ECB:s ordförande Mario Draghi om att den gemensamma penningpolitiken inte ensam kan stimulera en ökad efterfrågan om den inte kompletteras med en sund finanspolitik och ambitiösa och socialt välavvägda strukturreformprogram på medlemsstatsnivå. Parlamentet påminner om att ECB:s främsta mål enligt dess mandat i primärrätten i EU-fördragen är att trygga prisstabilitet för att garantera en stabil investeringsmiljö. Parlamentet anser att penningpolitiken allena inte är det lämpliga verktyget för att lösa strukturproblem i den europeiska ekonomin. Parlamentet understryker att den förväntade ekonomiska återhämtningen inte kan ersätta nödvändiga strukturreformer. Parlamentet riktar i detta sammanhang uppmärksamhet mot färsk forskning och diskussioner angående en eventuell nedgång i de observerade neutrala räntorna i hela världen under det senaste decenniet. Parlamentet påpekar att en sådan situation skulle leda till att penningpolitiken blir mer begränsad och mindre effektiv, eftersom den oftare skulle löpa risken att hamna omkring 0 % (Zero Lower Bound [ZLB]).
9. Europaparlamentet håller med om att en väl fungerande, diversifierad och integrerad kapitalmarknad skulle stödja kanalerna för överföring av den gemensamma penningpolitiken. Parlamentet begär i detta sammanhang ett stegvist slutförande och ett fullständigt genomförande av bankunionen och medlemsstaternas fullständiga efterlevnad av dess tillhörande lagstiftning, samt uppbyggnaden av en kapitalmarknadsunion, eftersom detta skulle vara ett avgörande steg för att förbättra effektiviteten hos den gemensamma penningpolitiken och mildra de risker som uppstår till följd av en chock i finanssektorn. Parlamentet anser att det är av avgörande betydelse att lösa frågan om nödlidande lån för de nationella banksektorer som drabbats hårdast för att återställa en smidig överföring av penningpolitiken i hela området.
10. Europaparlamentet understryker att man i samband med strukturreformer och socialt balanserade reformer inom ekonomin och på arbetsmarknaden också till fullo bör beakta de demografiska utmaningarna i Europa, i syfte att hantera deflationstrycket och skapa incitament för en mer balanserad demokratisk struktur som skulle göra det lättare

att bibehålla ett inflationsmål på ca 2 %. Parlamentet betonar risken för negativa investeringsförväntningar om den demografiska utvecklingen är ogynnsam.

11. Europaparlamentet konstaterar emellertid att även om de okonventionella åtgärdernas effekter, risker och sidoeffekter har varit betydande, i synnerhet när det gäller finansieringsvillkoren för banker i periferin, förväntas inte inflationen närma sig det medelfristiga målet på 2 % under tiden fram till 2017. Parlamentet konstaterar att den aktuella återhämtningen inom bank- och finansmarknadsutlåningen är geografiskt ojämnt fördelad bland medlemsstaterna och har inte hittills till fullo genererat den förväntade effekten på det befintliga investeringsgapet inom euroområdet. Parlamentet betonar att det inte bara är bristande tillgång till finansiella medel som är orsaken till avsaknaden av investeringar utan även den låga efterfrågan på krediter, och att det är nödvändigt att främja strukturreformer som direkt underlättar investeringar och tillväxt. Parlamentet uppmärksammar den minskade tillgången till högkvalitativa tillgångar som accepteras av institutionella investerare internationellt.
12. Europaparlamentet påpekar att samtidigt som effekterna på realekonomin har varit mycket begränsade har banker kunnat få tillgång till finansiering praktiskt taget utan kostnad, vilket direkt har subventionerat deras balansräkningar. Parlamentet beklagar att omfattningen av denna subvention, trots att den utgör en tydlig finanspolitisk spridningseffekt från den monetära politiken, inte övervakas och offentliggörs och att inga stränga villkor ställs för huruvida eller på vilket sätt subventionen investeras. Parlamentet insisterar på att alla extraordinära åtgärder av detta slag bör åtföljas av åtgärder för att mildra snedvridningar av marknader och ekonomin.
13. Europaparlamentet beklagar det rådande, dock gradvis minskande, gapet mellan de finansieringsnivåer som beviljas små och medelstora företag och de nivåer som beviljas större företag, ränteskillnaden mellan små och stora lån och mellan kreditvillkoren för små och medelstora företag i olika länder i euroområdet, men medger att penningpolitikens möjligheter att åstadkomma förändringar är begränsad i detta avseende. Parlamentet betonar att det ihållande behovet av justeringar av balansräkningar bland annat påverkar tillgången till krediter för små och medelstora företag i vissa medlemsstater. Parlamentet betonar dessutom risken för ytterligare en eventuell konkurrenssnedvridning om ECB köper obligationer från stora företag på kapitalmarknaden, där de underliggande urvalskriterierna inte borde skapa ytterligare snedvridningar, i synnerhet när det gäller riskramen, och där små och medelstora företag utesluts.
14. Europaparlamentet understryker att en utdragen period med rak avkastningskurva skulle kunna minska bankernas lönsamhet, i synnerhet om de inte anpassar sina affärsmodeller, och skulle kunna skapa potentiella risker, i synnerhet för privat sparande och pensions- och försäkringsfonder. Parlamentet varnar för att en tillbakagång i bankernas lönsamhet skulle kunna dämpa deras beredvillighet att utveckla utlåningsverksamheten. Parlamentet pekar särskilt på de negativa konsekvenserna av en sådan räntepolitik för lokala och regionala banker och sparbanker med svag finansiering från finansmarknaderna, och på riskerna inom försäkrings- och pensionsbranschen. Parlamentet efterlyser därför en särskild och fortsatt övervakning av verktyget negativ ränta, dess genomförande och dess effekter. Parlamentet betonar behovet av att denna politik med ultralåga (negativa) räntor trappas ner på ett lämpligt och försiktigt sätt och vid rätt tidpunkt.

15. Europaparlamentet förstår varför negativa räntor har införts, men understryker sin oro över de potentiella konsekvenserna av negativa räntor för enskilda sparare och pensionssystemens finansiella balans och när det gäller utvecklingen av tillgångsbubblor. Parlamentet är oroad över att långfristiga sparräntor i vissa medlemsstater är lägre än inflationen. Parlamentet anser att dessa negativa effekter på inkomsterna, till följd av demografiska trender och kulturella sparpreferenser, kan orsaka en ökning av hushållens sparande, vilket skulle kunna inverka negativt på den inhemska efterfrågan i euroområdet. Med hänsyn till att inlåningsräntorna sällan rör sig nedåt varnar parlamentet för att fördelarna med att låta inlåningsräntorna hos ECB falla ännu djupare ned i negativt territorium kan vara begränsade.
16. Europaparlamentet är fortsatt oroad över de betydande nivåerna av icke omsättningsbara tillgångar och tillgångsbaserade värdepapper som ställs som säkerhet i eurosyste­met inom ramen för dess refinansieringstransaktioner. ECB uppmanas på nytt att lämna information om vilka centralbanker som har accepterat sådana värdepapper och att redovisa värderingsmetoderna för sådana tillgångar. Parlamentet understryker att en sådan redovisning skulle vara till nytta för den parlamentariska granskningen av de tillsynsuppgifter som tilldelats ECB.
17. Europaparlamentet uppmanar ECB att undersöka hur transmissionen av penningpolitiken skiljer sig mellan de medlemsstater som har centraliserade och koncentrerade banksektorer och dem som förfogar över ett mer diversifierat nät av lokala och regionala banker, liksom mellan länder som i större utsträckning anlitar banker eller kapitalmarknaderna för finansieringen av sin ekonomi.
18. Europaparlamentet uppmanar ECB att noggrant bedöma riskerna för att det i framtiden uppstår bostadsbubblor på grund av ECB:s politik med ultralåga (negativa) räntor, särskilt mot bakgrund av kraftigt ökande krediter och oproportionerligt höga priser i fastighetssektorn, i synnerhet i vissa storstäder, och anser att ECB tillsammans med Europeiska systemrisknämnden (ESRB) bör lägga fram förslag för utformning av särskilda makrotillsynsrekommendationer i detta hänseende.
19. Europaparlamentet stöder ECB:s bedömning att det befintliga CRR/CRD IV-paketet saknar vissa åtgärder med vars hjälp man effektivt skulle kunna hantera även vissa typer av systemrisk, t.ex. i) olika åtgärder på tillgångssidan, såsom tillämpning av begränsningar för belåningsgrad, skuldkvot eller skuldbetalningskvot, och ii) införandet av olika exponeringsbegränsningar som inte omfattas av den nuvarande definitionen av stor exponering. Parlamentet uppmanar med eftertryck kommissionen att undersöka behovet av lagförslag om detta. Parlamentet konstaterar att vissa av dessa åtgärder redan skulle kunna integreras inom ramen för det pågående lagstiftningsarbetet kring förslaget om ett europeiskt insättningsgarantisystem.
20. Europaparlamentet påpekar att, enligt vad som anges genom ECB:s roll i förhållande till tillhandahållandet av likviditet till Grekland i juni 2015 och de läckta diskussionerna i ECB-rådet om de cypriotiska bankernas solvens, saknar begreppet ”insolvens”, som ligger till grund för tillhandahållandet av centralbankslikviditet till institut i euroområdet, en tillräcklig nivå av tydlighet och rättssäkerhet, eftersom ECB under tidigare år ibland hänvisat till ett statiskt solvensbegrepp (om huruvida en bank uppfyller minimikapitaltäckningskraven vid en viss tidpunkt) och ibland till ett dynamiskt begrepp (avseende solvens grundat på framåtblickande scenarier av stresstester) för att motivera en fortsättning eller begränsning av akut likviditetsstöd.

Parlamentet framhåller att denna brist på klarhet måste åtgärdas för att garantera rättssäkerhet och skapa finansiell stabilitet.

21. Europaparlamentet konstaterar att ECB:s ordförande erkänt att ECB:s politik orsakat fördelningseffekter som påverkat ojämlikheten, och uppmärksammar ECB:s bedömning att en minskning av lånekostnaderna för medborgare och små och medelstora företag, samtidigt som sysselsättningen förbättras i euroområdet, delvis kan komma att kompensera för dessa fördelningseffekter.
22. Europaparlamentet konstaterar att ECB:s program för köp av tillgångar har lett till att avkastningen på obligationer i de flesta medlemsstater sjunkit till historiskt låga nivåer. Parlamentet varnar för risken för alltför höga värderingar på obligationsmarknaderna, vilket skulle vara svårt att hantera om räntorna började stiga igen i avsaknad av en tillräckligt stabil återhämtning, i synnerhet för länder som omfattas av förfarandet vid alltför stora underskott eller länder med hög skuldsättning. Parlamentet påpekar att en plötslig förändring av räntorna från nuvarande låga nivåer längs avkastningskurvan innebär stora marknadsrisker för finansinstitut med en betydande andel marknadsvärderade finansiella instrument.
23. Europaparlamentet betonar de förutsättningar som fastställts av domstolen som måste uppfyllas av medlemsstaterna i euroområdet vid varje köp av statsobligationer på andrahandsmarknaden genom Europeiska centralbankssystemet (ECBS), dvs.
  - köp tillkännages inte,
  - köpvolymer är begränsad från början,
  - det finns en minimiperiod mellan emissionen av statsobligationerna och deras köp genom ECBS som fastställs från början och som förhindrar att emissionsvillkoren snedvrids,
  - ECBS köper bara statsobligationer i medlemsstater som har tillgång till obligationsmarknaden, vilket möjliggör finansiering av sådana obligationer,
  - köpta obligationer behålls endast i undantagsfall till förfallodagen och köp begränsas eller upphör, och köpta obligationer släpps åter ut på marknaden, om en fortsättning av interventionen skulle bli onödig.
24. Europaparlamentet noterar att vissa medlemsstater kanske utnyttjar en politik med ultralåga (negativa) räntor för att kunna avstå från nödvändiga strukturreformer och konsolideringen av sin primära statsskuld, särskilt på statlig nivå, och påminner i detta sammanhang om åtagandena enligt stabilitets- och tillväxtpakten. Parlamentet inser att en av orsakerna till budgetöverskottet i vissa medlemsstater har varit de negativa räntorna för deras statsskuld. Parlamentet betonar att den nationella ekonomiska politiken bör vara samordnad, i synnerhet inom euroområdet. Parlamentet understryker att den oundvikliga processen när det gäller att lämna den okonventionella penningpolitiken kommer att bli mycket komplex, och måste noggrant planeras för att man ska kunna undvika negativa chocker på kapitalmarknaderna.
25. Europaparlamentet välkomnar offentliggörandet av protokollen från ECB-rådets sammanträden och beslutet att offentliggöra överenskommelserna om finansiella nettotillgångar (ANFA) mellan ECB och de nationella centralbankerna. Parlamentet

uppmanar ECB att fortsätta sina insatser till förmån för transparens. Parlamentet påminner ECB om att rekryteringspolitiken måste anpassas efter bästa praxis.

26. Europaparlamentet påminner om att ECB:s oberoende i samband med utövandet av penningpolitiken, i enlighet med vad som fastslås i artikel 130 i EUF-fördraget, är av största vikt för målet att garantera prisstabilitet. Parlamentet uppmanar alla regeringar att undvika uttalanden där man ifrågasätter den roll som institutionen utövar inom ramen för sitt mandat.
27. Europaparlamentet uppmanar Europeiska centralbanken att inom ramen för de uppgifter som banken tilldelats på området för banktillsyn särskilt ta hänsyn till proportionalitetsprincipen.
28. Europaparlamentet påminner om arbetsfördelningen mellan ECB och Europeiska bankmyndigheten (EBA), och betonar att ECB inte får bli ett de facto-standardiseringsorgan för banker som inte ingår i den gemensamma tillsynsmekanismen.
29. Europaparlamentet noterar att ECB-rådet den 18 maj 2016 antog förordningen om genomförandet av databasen för detaljerad statistisk kreditupplysning (AnaCredit). Parlamentet uppmanar ECB att ge de nationella centralbankerna så stort spelrum som möjligt vid genomförandet av AnaCredit.
30. Europaparlamentet uppmanar ECB att inte ta itu med ytterligare faser av AnaCredit förrän man hållit ett offentligt samråd, med Europaparlamentets fulla medverkan, och särskilt beaktat proportionalitetsprincipen.
31. Europaparlamentet noterar med oro att obalanserna inom Target 2 ökar igen i euroområdet trots en minskning av handelsobalanserna, vilket pekar på fortsatta kapitalutflöden från euroområdets periferi.
32. Europaparlamentet påminner om att den monetära dialogen är viktig för att säkerställa transparens i penningpolitiken gentemot parlamentet och den breda allmänheten.
33. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till Europeiska centralbanken.